

РЕШЕНИЕ

№ 405

гр. гр. Хасково, 21.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА З. ЖИСОВА

при участието на секретаря Михаела Кр. Стойчева
като разгледа докладваното от ХРИСТИНА З. ЖИСОВА Гражданско дело №
20215640102953 по описа за 2021 година

Предявен е ревандикационен иск за собственост с правна квалификация чл. 108 от Закона за собствеността /ЗС/ от С. М. М., ЕГН ***** против С. М. В., ЕГН ***** и Т. Т. В., ЕГН ***** с искане да се признае за установено по отношение на двамата ответници, че ищецът е собственик по завещание на следните недвижими имоти: 1.Поземлен имот с идентификатор № 77195.704.40, находящ се в гр.Хасково, общ.Хасково, обл.Хасково, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-63/05.10.2006г. на Изпълнителния директор на АК, с адрес на поземления имот: *****, с площ от 876 квадратни метра, с трайно предназначение на територията: урбанизирана и начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10 м), със стар идентификатор - няма, номер по предходен план: 1170, и съседни поземлени имоти: 77195.704.38, 77195.704.41, 77195.704.44, 77195.704.532, 77195.704.1, 77195.39; 2.Сграда с идентификатор № 77195.704.40.1 със застроена площ от 15 квадратни метра, находяща се на адрес: *****, с брой етажи: 1(един), с предназначение: жилищна сграда - еднофамилна, като сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор № 77195.704.40, находящ се в гр.Хасково, общ.Хасково, обл.Хасково, по кадастралната карта, одобрена със заповед № РД-18-63/05.10.2006г. на Изпълнителния директор на АК, както и да му предадат владението върху тях.

С определение № 541 от 12.04.2022 г., постановено по гр. дело № 2953 по описа за 2021 г. на РС Хасково и на основание чл.219, ал.1 ГПК е допуснат до участие в настоящия процес и е конституиран като трето лице помагач на страната на ответниците – Х. Т. Д., ЕГН ***** от *****

Ищецът твърди в исковата си молба и в молба с вх. рег. № 15444 от 23.09.2022 г., че според приложения към исковата молба нотариален акт № 32 том 1 рег. № 583 дело № 31 от 2005г., Е. Х. А., ЕГН *****, бил собственик на следните недвижими имоти, придобити от него по покупко-продажба на 20.01.2005г., описани в същия нотариален акт като:

поземлен имот с площ от осемстотин осемдесет и седем кв.метра, находящ се в местността „Кенана“ в землището на гр.Хасково, отреден за имот с планоснимачен номер 1170 по кадастралния план на същата местност, одобрен със Заповед № 969/1988г., при граници: ПИ № 91169, ПИ № 1171, ПИ № 1173, полски път на Община Хасково, ведно с построената в имота сезонна сграда /вила/, а по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр.Хасково, одобрени със заповед № РД-18- 63/05.10.2006г. на Изпълнителния директор на АК: 1.Поземлен имот с идентификатор № 77195.704.40, находящ се в гр.Хасково, общ.Хасково, обл.Хасково, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-63/05.10.2006г. на Изпълнителния директор на АК, с адрес на поземления имот: *****, с площ от 876 квадратни метра, с трайно предназначение на територията: урбанизирана и начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10м), със стар идентификатор - няма, номер по предходен план: 1170, и съседни поземлени имоти: 77195.704.38, 77195.704.41, 77195.704.44, 77195.704.532, 77195.704.1, 77195.39; 2.Сграда с идентификатор № 77195.704.40.1 със застроена площ от 15 квадратни метра, находяща се на адрес: *****, с брой етажи: 1(един), с предназначение: жилищна сграда - еднофамилна, като сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор № 77195.704.40, находящ се в гр.Хасково, общ.Хасково, обл.Хасково, по кадастралната карта, одобрена със заповед № РД-18-63/05.10.2006г. на Изпълнителния директор на АК.

Видно било от приложения към исковата молба препис-извлечение от акт за смърт, издаден въз основа на акт за *****, че Е. Х. А. починал на ***** в Република Австрия. Видно от приложеното копие от саморъчно завещание от 30.08.2007г., Е. Х. А., приживе завещавал на ищеца всичките си движими и недвижими вещи -цялото си имущество. Завещателят оставил и саморъчно написан и подписан спесимен /образец от подпис/ и медицинско удостоверение, че към момента на съставяне на завещанието е бил здрав психически. Видно от приложения Протокол за обявяване на саморъчно завещание - акт №2 том I дело №2 от 09.02.2017г., саморъчното завещание било обявено от нотариус Р.С. - нотариус рег. № 096, с район на действие - района на РС-Димитровград. По силата на оставеното от Е. Х. А. саморъчно завещание, след смъртта му на *****, като наследник по завещание, който измествал наследниците по закон, към момента на смъртта на завещателя, ищецът счита, че е придобил собствеността върху имотите, собственост на завещателя, и съответно е собственик на описаните по - горе имоти.

В исковата молба е посочено още, че ответницата С. М. В., респ. нейният съпруг ответникът Т. Т. В. привидно се легитимирали като собственици на имотите, описани по-горе, по силата на Нотариален акт за покупко-продажба № 54 том 3 рег. № 16688 дело № 439 от 20.12.2019г. на нотариус В.С., като в същия нотариален акт било посочено, че ответницата В. закупила имотите от купувача - Х. Т. Д., ЕГН *****. Х. Т. Д. привидно придобил собствеността върху имотите с нотариален акт № 56 т.3 рег.№ 933 от 13.02.2018г. от Е. Х. А., ЕГН *****, брат на починалия завещател Е. Х. А.. Същият също привидно придобил собствеността върху имотите с нотариални актове № 69 том 1 рег. № 1393 дело № 66 от 21.03.2017г. и нотариален акт № 67 том 1 рег. № 1391 дело № 64 от 21.03.2017г. на нотариус В.С., като за прехвърлител - продавач на имотите се сочела майката на починалия завещател С. А. А.. Според ищеца, С. А. А. никога не е била собственик на имота и не можела да прехвърли право, което няма.

Ищецът сочи, че българското наследствено право познавало два вида наследяване -по закон и по завещание и съответно два вида наследници - наследници по закон и наследници по завещание. И законът, и съдебната практика били категорични, че при наличието на оставено от починалия завещание - саморъчно или нотариално, в момента на смъртта му собствеността върху имуществото на починалия преминава върху наследника по завещание, като наследника по завещание измествал наследниците по закон. В настоящия случай, в момента на смъртта на Е. Х. А. на ***** собствеността върху процесния имот била преминала върху наследника по завещание- ищеца С. М. М., от този момент той бил

собственик на имотите, на които собственик към момента на смъртта е бил завещателят Е. Х. А.. Ищецът измествал наследника по закон С. А. А., съответно същата не ставала собственик на процесните имоти и не можела валидно да ги прехвърли. Поради тази причина не бил придобил собствеността върху имота нейният син Е. Х. А., същият не могъл да прехвърли валидно собствеността на Х. Т. Д., и последният не бил собственик на имота и не могъл валидно да прехвърли собствеността на ответниците като последните не били придобили собствеността върху имотите и съответно не били собственици на процесните имоти. Според задължителната съдебна практика – ТР № 7/2012г., т.7 и др., обявяването и вписването на саморъчното завещание не засяга вещно правното действие на завещанието - наследникът по завещание ставал собственик на имуществото на завещателя към момента на неговата смърт.

Видно било от нотариален акт № 54 том 3 рег.№ 16688 дело № 439 от 2019г., че ответниците придобили владението върху имота, и продължавали да го владеят и понастоящем.

Горното обосновавало правният интерес на ищеца от завеждане на настоящия иск с правно основание чл.108 от ЗС, предвид което и след доказване на твърдените от него обстоятелства - че е собственик на имота по завещание, и че ответниците владеят имота без правно основание, съдът да постанови решение, с което да бъде прието за установено, че ищецът е собственик по завещание на следните недвижими имоти: 1.Поземлен имот с идентификатор № 77195.704.40, находящ се в гр.Хасково, общ.Хасково, обл.Хасково, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-63/05.10.2006г. на Изпълнителния директор на АК, с адрес на поземления имот: *****, с площ от 876 квадратни метра, с трайно предназначение на територията: урбанизирана и начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10м), със стар идентификатор - няма, номер по предходен план: 1170, и съседни поземлени имоти: 77195.704.38, 77195.704.41, 77195.704.44, 77195.704.532, 77195.704.1, 77195.39; 2.Сграда с идентификатор № 77195.704.40.1 със застроена площ от 15 квадратни метра, находяща се на адрес: *****, с брой етажи: 1(един), с предназначение: жилищна сграда - еднофамилна, като сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор № 77195.704.40, находящ се в гр.Хасково, общ.Хасково, обл.Хасково, по кадастралната карта, одобрена със заповед № РД-18-63/05.10.2006г. на Изпълнителния директор на АК, както и да бъдат осъдени да предадат владението върху тях.

Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

В едномесечния срок по чл. 131 ал. 1 от ГПК са депозиран отговори на исковата молба от ответниците С. М. В. и Т. Т. В., чрез пълномощника им – адв. Ж.Г. от АК – Хасково, като и двамата считат предявения иск за недопустим. Оспорват валидността на акта, от който черпи правата си ищецът, а именно саморъчното завещание, което било нищожно. Дватама ответници заявяват, че владеят и ползват процесните имоти. Ответниците въвеждат в процеса правоизключващо възражение, както следва: представеното саморъчно завещание било нищожно на основание чл.42, б."б" предл.2 от ЗН, тъй като липсвала предвидената в чл.25, ал.1 от ЗН форма за неговата действителност. Така съгласно константната съдебна практика на ВКС, саморъчното завещание следвало да бъде написано изцяло ръкописно от завещателя, да носи дата и да бъде подписано след датата. Цитирани са съдебни актове, от които следвал изводът, че полагането на датата на изготвяне след подписа на завещателя било равносилно на липса на дата. От представеното с исковата молба завещание /без да се оспорват авторството и подписа на завещателя/ безспорно се налагал изводът, че датата е поставена след подписа. Анализът на представения материален носител, отчитайки естествения наклон на изписване на текста на разпорежданията, сочел именно на това. Очевидно било, че изписването на мястото на съставяне му „гр.Димитровград“, думата „завещател“ и подписа били поставени на една плоскост, а

датата била положена под текста „гр.Димитровград“, съответно под думата „завещател“ и под подписа.

На следващо място се оспорва идентичността на представеното по делото завещание с това, което е било представено за обявяване пред нотариуса, тъй като съдържало зачерквания и поправки и не съдържало подписите на ищеца и нотариуса, тоест то не било онова, обявено пред нотариуса по реда на чл.27, ал.3 от ЗН.

Изложени са в отговорите и твърдения, че ищецът не е изразил воля по приемане на наследството в частта относно процесния имот. Същия не се бил снабдил със заверен препис от завещанието, тъй като не представил пред нотариуса доказателства за правото на собственост на завещателя върху процесния имот, не се бил снабдил с данъчна оценка и скици на имота- земя и сграда на свое име като наследник по завещание, както и не бил осъществил вписване на завещанието в съответния регистър към Служба по вписванията гр.Хасково- по местонахождението на процесните имоти. Съдебната практика сочела, че се изисква активно поведение от страна на бенефициера, изразяващо се във фактически, в правни действия или и двете. Чл.112 б."и" от Закона за собствеността изисквал вписване на преписи от обявени завещания с предмет недвижим имот, а освен това искането на лицето, ползващо се от завещателното разпореждане само демонстрирало намерението му /желанието му/ да се приеме завещаното имущество. От представеното решение /влязло в сила/ на РС Димитровград се установявало, че ищецът е предявил иска по чл. 108 от ЗС по отношение на недвижими имоти в гр.Димитровград и то непосредствено след обявяване на завещанието. По отношение на процесния имот-земя и сграда в гр.Хасково същият нито демонстрирал намерение, нито предприел фактически и правни действия да приеме завещанието в частта за процесния имот, което обстоятелство се доказвало с бездействието му, посочено по-горе. Това давало основание на ответниците да направят следващо възражение- правопогасящо, че правото на ищеца е погасено поради неизпълнение на фактическия състав по приемането на завещанието в цялост.

По тези съображения, ответниците считат претенцията на ищеца за недопустима, респективно за неоснователна и недоказана, поради което молят за решение, с което да бъде прогласена нищожността на представеното саморъчно завещание от починалия Е. Х. А. и предявения иск да бъде отхвърлен като недопустим, алтернативно като неоснователен.

Претендират и разноси, вкл. за адвокатско възнаграждение.

Конституираното на страната на ответниците трето лице – помагач Х. Т. Д., счита предявените иски са допустими, но неоснователни като твърди, че е закупил имота от Е. Х. А.. За претенциите на ищеца научил с получаването на исковата молба като разбрал, че праводателят му е закупил имота от своята майка С. А. А. , която от своя страна била единствен наследник на сина си и брат на Е. Х. А.- починалият Е. Х. А.. От проведените разговори с Е. Х. А. и С. А. А. се установило, че починалият Е. Х. А. е бил наркозависим и е живял преимуществено в Австрия, което поставяло под съмнение автентичността на саморъчното завещание и останалите документи, на които ищецът основавал претенциите си. В тази връзка също счита, че представеното завещание било нищожно. Въвежда твърдения, че същото не било подписано и написано от завещателя, поради което била нарушена императивната норма на чл. 25, ал. 1 ЗН, а това водело до нищожност на самото завещание - арг. чл. 42, б. „б“ ЗН и нямало как последното да е проявило материалноправния си ефект.

Алтернативно, третото лице намира че саморъчното завещание е унищожаемо, като съставено от лице, което по време на съставянето му не е било способно да завещава. починалият Е. А. Х. бил наркозависим, поради което завещанието било направено при упражнено психическо/физическо въздействие върху завещателя, за да се разпорежи по определен начин с имуществото си за след смъртта си. С оглед зависимостта на починалия, завещателят бил съзнателно въведен в заблуждение за извършване на завещателното

разпореждане. Или завещателят съставил завещанието при неправилно възприемане на действителните факти поради заблуждение.

Във връзка с гореизложеното на основание чл.193 от ГПК оспорва автентичността на представеното саморъчно завещание, истинността на представените спесимен, карта за предварителен медицински преглед № 3529/ 29.08.2007 год. и медицинско удостоверение № 2205/ 29.08.2007 год. От направена справка в ТР се установявало, че никога не било съществувало дружество Областен психиатричен диспансер ЕООД Хасково. Дружеството било с наименование „Областен диспансер за психични заболявания със стационар-Хасково" ЕООД, ЕИК 000900163, впоследствие преименувано на „Център за психично здраве - Хасково" ЕООД, ЕИК 000900163 и имало съвсем различен печат. Според представената карта за медицински преглед амб. № 3529/ 29.08.2007 год., същата била подписана и подпечатана от лекар- Л.М.. Д-р Л.М. бил с призната специалност психиатрия, считано от 2016 год. Тоест, според третото лице – помагач на страната на ответника ищецът не се легитимира като собственик на процесните недвижими имоти на годно правно основание, поради което моли за отхвърляне на предявените искове като неоснователни и недоказани, като претендира направените по делото разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност, както и доводите на страните, съобразно изискванията на чл. 235, ал. 2 чл. вр. 12 и ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

От представения по делото Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 32, том I, рег. № 583, дело № 31 от 20.01.2005 г. на нотариус В.С. – нотариус № 079 по регистъра на НК на Република България, вписан в Служба по вписванията с акт № 113, том I, дело № 133, вх. № 229 от 20.01.2005 г. се установява, че Е. Х. А. е придобил собствеността чрез покупка върху следния недвижим имот: поземлен имот /ПИ/ с площ от 887,00 кв.м., находящ се в местността „Кенана“, в землището на гр.Хасково, отреден за имот с пл. № 1170 по кадастралния план на същата местност, одобрен със заповед № 969/1988 г. при граници: ПИ № 91169; ПИ № 1171; ПИ № 1173, полски път на Община Хасково, ведно с построената в имота сезонна сграда /вила/.

Липсва спор, а и видно от представените от ищеца скица на сграда № 15-45774/19.01.2022 г. с идентификатор 77195.704.40.1, и скица на поземлен имот № 15-45771/19.01.2022 г. с идентификатор 77195.704.40, двете издадени от СГКК Хасково, номера на имота с посочения идентификатор по предходен план е 1170.

С Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 67, том I, рег.№ 1391, дело № 64 от 21.03.2017 г. на В.С. – нотариус № 079 по регистъра на НК на Република България, вписан в Служба по вписванията – Хасково с акт № 77, том V, дело № 522/2017г., вх.№ 1740, дв. вх. рег. № 1738 от 21.03.2017 г. се установява, че С. А. А. е продала на Е. Х. А., следния свой собствен недвижим имот, както следва: ½ една втора идеална част от ПИ с идентификатор № 77195.704.40, находящ се в гр.Хасково, общ.Хасково, обл.Хасково, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-63/05.10.2006г. на Изпълнителния директор на АК, с адрес на поземления имот: *****, с площ от 876 квадратни метра, с трайно предназначение на територията: урбанизирана и начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10 м), със стар идентификатор - няма, номер по предходен план: 1170, и съседни поземлени имоти: 77195.704.38, 77195.704.41, 77195.704.44, 77195.704.532, 77195.704.1, 77195.39 и ½ идеална част от Сграда с идентификатор № 77195.704.40.1 със застроена площ от 15 квадратни метра, находяща се на адрес: *****, с брой етажи: 1(един), с предназначение: жилищна сграда -еднофамилна, като сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор № 77195.704.40, находящ се в гр.Хасково, общ.Хасково, обл.Хасково, по кадастралната карта, одобрена със заповед № РД-18-63/05.10.2006г. на Изпълнителния директор на АК.

С Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 69, том I, рег.№ 1393, дело № 66 от 21.03.2017 г. на В.С. – нотариус № 079 по регистъра на НК на Република България, вписан в Служба по вписванията – Хасково с акт № 79, том V, дело № 524/2017г., вх.№ 1742, дв. вх. рег. № 1740 от 21.03.2017 г. С. А. А. е продала на Е. Х. А. и останалата ½ ид. част от посочените недвижими имоти - ½ една втора идеална част от ПИ с идентификатор № 77195.704.40 и ½ идеална част от Сграда с идентификатор № 77195.704.40.1.

С Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 58, том I, рег.№ 106, дело № 55 от 13.02.2018 г. на В.С. – нотариус № 079 по регистъра на НК на Република България, вписан в Служба по вписванията – Хасково с акт № 56, том 3, дело № 358/2018г., вх.№ 933, дв. вх. рег. № 933 от 13.02.2018 г., Е. Х. А. продава на конституирания като трето лице – помагач в настоящото производство Х. Т. Д., описаните по-горе ПИ с идентификатор № 77195.704.40 и Сграда с идентификатор № 77195.704.40.1.

Последният от своя страна прехвърля собствеността върху описаните недвижими имоти на ответницата С. М. В., видно и от приложения по делото Нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти № 54, том III, рег.№ 16688, дело № 439 от 20.12.2019 г. на В.С. – нотариус № 079 по регистъра на НК на Република България, вписан в Служба по вписванията – Хасково с акт № 31, том 24, дело № 3875/2019г., вх.№ 7658, дв. вх. рег. № 7644 от 20.12.2019 г.

Установява се както от удостоверение с изх. № ГРАОН33-26/12.09.2022 г. от Община Хасково, така и от удостоверение за данъчна оценка по чл. 264, ал. 1 от ДОПК с изх. № 76110005085/20.01.2022 г., издадено от Община Хасково, че ответницата С. М. В. и ответникът Т. Т. В. са сключили граждански брак на 09.09.2009 г., т.е. процесните недвижими имоти са придобили в режим на СИО по време на брака помежду им. Страните не спорят, а и на основание чл.146, ал.1, т.3 ГПК е отделен като безспорен фактът, че двамата ответници към момента ги владеят и ползват.

Описаните по-горе прехвърлителни сделки са отразени и в приложения по делото справки по данни за физическо/юридическо лице за вписванията, отбелязвания и заличавания в Служба по вписванията – гр.Хасково, издадени от Агенция по вписванията и от всички служби по вписвания за Е. Х. А..

Видно от представения по делото препис-извлечение от акт за смърт на Е. Х. А., издадено от Община Димитровград на 07.02.2017 г., същият е починал на 21.12.2016 г. в Република Австрия като не е полемично обстоятелството, че С. А. А. е негова майка и единствен наследник по закон, а Е. Х. А. е негов брат.

От представените писмени доказателства се установява, че с Протокол за обявяване на саморъчно завещание акт № 2, том 1, дело № 2/09.02.2017 г., с нотариална заверка на подписа с рег. № 469/09.02.2017 г. на нотариус Р.С. с рег. № 096 по регистъра на НК на РБългария, с район на действие - района на РС – Димитровград, е обявено саморъчно завещание на Е. Х. А.. Завещанието е записано да е изготвено на дата 30.08.2007г. като датата е изписана непосредствено след текста „саморъчно завещание“ в цифри и думи. В него е отразено, че подписаният Е. Х. А., ЕГН ***** от гр.Д. на 35 год. с пълно разбиране на акта, който извършва, прави следните разпоредения с имуществото, което ще остане след неговата смърт, а именно: завещава на С. М. М., ЕГН: ***** от гр.Д. всичките си движими вещи и недвижими имоти – цялото си имущество. Изписано е, че това е неговата воля, която желае да изпълнят наследниците му.

Като писмени доказателства по делото се приеха и представените от ищеца в заверен препис, а и в оригинал след изискването им от РС – Димитровград и находящи се в кориците на гр.дело № 1367 по описа за 2017 г. на РС – Димитровград във връзка с оспорванията на ответниците и третото лице – помагач, Спасимен /образец на подписа/ на Е.

Х. А. от 30.08.2007 г., както и Карта за предварителен медицински преглед на Е. Х. А. № 3529/29.08.2007 г. с положен печат на „Областен психиатричен диспансер ЕООД“ и положен подпис на Л.М. – лекар, според което в момента няма данни за психично заболяване и Медицинско удостоверение № 2205/29.08.2007 г. от Психиатричен диспансер – Хасково на Е. Х. А., в което е отбелязано, че лицето е прегледано в амбулаторията на 29.08.2007 г., както и че не се води на отчет.

С Удостоверение № С/Л-16-11/10.09.2016 г., издадено от Министерство на здравеопазването, на д-р Л.Н.М. е призната придобита специалност „Психиатрия“ в Испания, както и това че е завършил Медицина и е придобил професионална квалификация магистър – лекар в МУ Пловдив като удостоверението служи за упражняване на медицинска професия на територията на РБългария.

Представена е от третото лице – помагач извадка от ТРРЮЛНЦ, съдържаща справка за актуалното състояние на „Център за психично здраве – Хасково“ ЕООД към 27.05.2022 г.

С писмо изх. изх. № 258/15.06.2022 г., „Център за психично здраве гр. Хасково“ ЕООД уведомяват, че Е. Х. А. не се води на диспансерен отчет в „ЦПЗ гр.Хасково“ЕООД, а в Писмо с изх. № УРИ 272000-14685/21.06.2022 г., издадено от ОДМВР Хасково е отразено, че в АИФ „Граничен контрол“ данните са от 2012 г. поради което не може да бъде предоставена справка за задграничните пътувания на Е. Х. А. за периода 01.08.2007 г. – 30.09.2007 г.

По искане на страните съдът допусна до разпит и изслуша показанията на свидетелите Е. Х. А. /брат на Е. Х. А./, Р. С. М. и К. М. М..

Свид. Е. Х. А. посочва, че ищецът му е първи братовчед като преди да почине е закупил къща от своите роднини в гр.Димитровград. Завещание в полза на ищеца липсвало, тъй като свидетелят счита, че брат му следвало да му сподели затова. Освен това бил наркозависим и употребявал и разпространявал наркотични вещества, включително и към 2007 г., когато си бил в България. Изтърпявал наказание в затвор в Германия, където се лекувал от тази зависимост, но скоро след като излязъл от затворническата клиника, пак започнал да употребява наркотици.

От показанията на свид. Р. С. М. – син на ищеца и роднина на Е. Х. А., се установява, че последният е живеел в гр.Димитровград, освен в чужбина като е поддържал отношения със семейството му, особено с баща му, с когото били първи братовчеди, но ищецът му бил като баща. По отношение на здравословното и психическото му състояние сочи, че е бил много добре, работел и като сервитьор и спортувал. Имал обаче проблеми с роднините си в гр.***** като с брат си и с майка си били в лоши отношения. Водели и дела за имоти. Свидателят поддържа, че Е. Х. А. оставил завещание в полза на баща му – ищецът С. М. М., тъй като не искал да остави нищо на роднините си - на майка си и брат си, в случай че нещо се случи с него, както и че към 2007 г., когато направил завещанието, се водели дела с роднините си му в гр. ***** за имоти. Според свид. Р. М. Е. Х. А. не е употребявал наркотици и не е бил замаян или пиян.

Свид. К. М. М., без родствена връзка със страните, сочи, че познава както Е. Х. А., така и семейството на ищеца, с които били съседы в гр.Димитровград. Описва Е. Х. А. като много упорит, умен и работлив човек и излага конкретни примери за тези си изводи. Приживе му споделил, че има роднини в гр.***** , с които водят дела и се съдят и затова дошъл в гр.Димитровград, както и че е направил завещание в полза на ищеца, тъй като не искал роднините му да се облагодетелстват от това, за което той работел. Освен това всеки път му казвал да помага с каквото е нужно на ищеца и да му съдейства както може. Свид. К. М. М. е категоричен, че Е. Х. А. е нямал психически или физически проблеми, проблеми с наркотици, а също така не е злоупотребявал с алкохол.

За цялостното изясняване на делото от фактическа страна съдът изслуша

заклучението на комплексна експертиза на документи. Вещото лице В. М. дава заключение, че ръкописният текст и подписът на „завещател“ в съхранявания в кантората на нотариус Р.С. оригинал на саморъчно завещание от Е. Х. А. от 30.08.2007 г. са изпълнени от същия, а подписът след „Завещател“ в долния десен ъгъл на листа е положен на ред, който е над реда на датата „30.08.2007 г.“

Вещото лице е изследвало и спесимена (образец от подписа) на Е. Х. А. с нотариална заверка от 30.08.2007 г. на М.Г., Нотариус с № 355 на Нотариалната камара с район на действие Димитровградски районен съд и съгласно заключението, ръкописният текст и подписите за „Декларатор“ са изпълнени от Е. Х. А..

Установява се още от коментираната експертиза, че в медицинско удостоверение № 2205/29.08.2007 г. на Психиатричен диспансер – Хасково, подписът № 1 е изпълнен от Л.Н.М., изпълнителят на подпис № 2 не е назован в документа, като отпечатъкът от кръгъл печат е положен с печат, съхраняван в „ОДПЗС – Хасково“ЕООД, а също така и че в карта за предварителен медицински преглед на Е. Х. А. с амб. № 3529/29.08.2007 г. подписът е изпълнен от Л.Н.М. и отпечатъкът от кръгъл печат е положен с печат, съхраняван в „ОДПЗС – Хасково“ЕООД.

Съдът кредитира изцяло заключението на назначената експертиза, тъй като е изготвено от експерт със знания, опит и умения в съответната област, разполагало е с достатъчен обем сравнителен материал за изследване и в чиято компетентност съдът няма причини да се съмнява, но не дава вяра на показанията на свид.Е. Х. А. относно съществения за настоящия спор моменти, а именно – съществува ли саморъчно завещание, съставено от неговия брат Е. Х. А., както и какво е било състоянието му при изготвянето му, доколкото този извод противоречи както на събраните по делото писмени доказателства, така и на заключението на назначената експертиза, обсъдени съвкупно с гласните доказателства, събрани посредством разпита на свидетелите Р. С. М. и К. М. М., които от друга страна съдът кредитира изцяло, тъй като са логични, последователни и съответни както едно спрямо друго, така и на останалия събран по делото доказателствен материал.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Предявени са при условията на кумулативно обективно и пасивно субективно съединение искове с правно основание чл. 108 ЗС. Правната квалификация на възражението на ответника и на третото лице – помагач е чл. 42, б. „б“ вр. чл. 25, ал. 1 ЗН, а на евентуалното такова – чл.43, ал.1, б.„а“ и б.„б“ вр. чл.44, ал.3 ЗН.

Посочените искови претенции са допустими като предявени от и срещу процесуално легитимирани лица, пред родово и местно компетентния съд.

Разгледан по същество ревандикационният иск е изцяло основателен като съображенията за това са следните:

Съгласно чл. 108 от ЗС собственикът може да иска своята вещь от всяко лице, което я владее или държи без да има основание за това. С ревандикационния иск по [чл. 108 от ЗС](#) невладеещият собственик, въз основа на правото си на собственост, иска от владелеца на своята вещь предаването на владението. Искът може да се предяви само от собственика на вещта, който не я владее. За уважаването му е необходимо да са налице три предпоставки: Да се установи, че ищецът е собственик на процесните имоти, т.е. че е придобил собствеността на твърдения от него способ по смисъла на чл. 77 ЗС към момента на предявяване на иска, в случая общо /универсално/ завещателно разпореждане, обективизирано в саморъчно завещание от Е. Х. А. от 30.08.2007 г., който от своя страна ги е притежавал към датата на смъртта си на валидно правно основание; Да се установи, че вещта се владее или държи от ответника/ците, т.е. че те упражняват фактическа власт върху вещта; Да се установи, че упражняването на фактическата власт от ответниците върху вещта е без правно

основание. Като под основание в случая се разбира юридическия факт, от който за едно лице възниква субективно право да владее или държи вещта или самото субективно право. Същото може да има вещноправен или облигационен характер и с оглед конкретиката на настоящия казус и с оглед предявеното възражение за нищожност, респ. недействителност на универсалното завещателно разпореждане, следва да се установи, че ответниците владеят процесните имоти на годно правно основание, респ. че праводателят им е бил титуляр на правото на собственост към момента на сделката.

В случая липсва спор, а и от представения по делото Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 32, том I, рег. № 583, дело № 31 от 20.01.2005 г. на В.С. – нотариус № 079 по регистъра на НК на Република България, се установява категорично, че приживе до датата на смъртта си – 21.12.2016 г., Е. Х. А. е бил собственик на процесните недвижими имоти.

Не е полемично на следващо място обстоятелството, че двамата ответници, съпрузи, владеят и ползват ПИ с идентификатор № 77195.704.40 и сградата с идентификатор № 77195.704.40.1, двете находящи се в ***** като същите се легитимират като собственици въз основа на прехвърлителна сделка с транслативен ефект, сключена по време на брака помежду им и обективирана в Нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти № 54, том III, рег.№ 16688, дело № 439 от 20.12.2019 г. на В.С. – нотариус № 079 по регистъра на НК на Република България.

От друга страна, на техния праводател, конституираният като трето лице – помагач Х. Т. Д., имотите са прехвърлени от страна на свид. Е. Х. А. с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 58, том I, рег.№ 106, дело № 55 от 13.02.2018 г. на В.С. – нотариус № 079 по регистъра на НК на Република България, който пък от своя страна ги закупува от своята майка С. А. А., по отношение на която не се оспорва, че е единствен наследник по закон на починалия Е. Х. А., въз основа на Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 69, том I, рег.№ 1393, дело № 66 от 21.03.2017 г. и Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 67, том I, рег.№ 1391, дело № 64 от 21.03.2017 г., и двата съставени от В.С. – нотариус № 079 по регистъра на НК на Република България.

Ищецът се легитимира като собственик на придобитите от Е. Х. А. недвижими имоти по силата на завещателно разпореждане, а именно извършеното саморъчно завещание от 30.08.2007 г. В тази насока са представени от него в заверен препис както самото завещание, така също и Протокола за обявяването му - Протокол за обявяване на саморъчно завещание акт № 2, том I, дело № 2/09.02.2017 г., с нотариална заверка на подписа с рег. № 469/09.02.2017 г. на нотариус Р.С. с рег. № 096 по регистъра на НК на РБългария, с район на действие - района на РС – Димитровград. Този титул, от който ищецът черпи право на собственост върху процесните имоти е оспорен чрез възражение от ответната страна и от страна на помагача като следва да се даде отговор на въпроса недействително ли е саморъчното завещание, като неизписано и неподписано от сочения в него завещател, респ. спазена ли е формата му във връзка с полагането на датата на изготвяне след подписа на завещателя, което по смисъла на чл.42 ал.1 б.”б” ЗН води до нищожност. Заявено е и оспорване по реда на чл.193 ал.1 от ГПК на автентичността – в частта на подписа на завещателя, в частта на изписаното ръкописно съдържание, както и в частта на мястото, на което е изписана датата.

Съобразно чл.25, ал.1 ЗН, саморъчното завещание трябва да бъде изцяло написано ръкописно от самия завещател, да съдържа означение на датата, когато е съставено и да е подписано от него. Подписът трябва да бъде положен след завещателните разпореждания. По силата на чл.42, б. „б” ЗН, завещателното разпореждане е нищожно, когато при съставянето му не е спазен чл.25, ал.1 ЗН. Тоест, разпоредбата на чл.25 ал.1 ЗН поставя изискването саморъчното завещание да е изцяло написано ръкописно от самия

завещател и да е подписано от него, като санкцията за неспазването на това изискване е посочена в чл.42 б.“б“ пр.2 ЗН – завещанието ще е нищожно. За проверка на тези обстоятелства по делото е назначена съдебно-графологическа експертиза, чието заключение, което не бе оспорено от страните е, че ръкописният текст и подписът на „завещател“ в съхранявания в кантората на нотариус Р.С. оригинал на саморъчно завещание от Е. Х. А. от 30.08.2007 г. са изпълнени от същия, а подписът след „Завещател“ в долния десен ъгъл на листа е положен на ред, който е над реда на датата „30.08.2007 г.“. В тази връзка изцяло неоснователни се явяват ответните възражения, че представеното по делото завещание не е идентично с това, което е било представено за обявяване пред нотариуса, доколкото на първо място се установява пълна идентичност на съдържанието на представения от ищеца заверен препис от завещанието и изследвания от експерта оригинал на същото, съхраняван в кантората на нотариус Р.С., и на следващо място – в текстовете и на двата документа не се съдържат зачерквания и поправки. На съхранявания при нотариуса оригинал се съдържат подписите и на ищеца, и на нотариуса.

За неоснователно и необосновано съдът намира и главното възражение на ответниците, че посочването на датата на саморъчното завещание 30.08.2007 г. на ред, следващ този на подписа на завещателя Е. Х. А. има за правна последица нарушение на формата при изготвянето му, а оттам влече след себе си и нищожност на същото. Тук е мястото да се отбележи, че в константната съдебна практика по тези въпроси ВКС приема, че в действителност „законът не разрешава изрично въпроса, къде е мястото на датата, но от определеното място на подписа, който трябва да е последната дума на завещанието, трябва да се заключи, че датата не може да бъде след подписа, защото подписът е който дава санкция на цялото завещание, а датата се нуждае най-много от подобна санкция. Щом датата не може да бъде след подписа, тя може да бъде на всяко място преди подписа. Липсва изискване датата да е част от текста на саморъчното завещание и следователно, за да се приеме, че завещанието е датирано, е достатъчно датното изражение да е поставено върху материалния носител, върху който е обективизирано завещателното разпореждане, като щом предхожда подписа е без значение нейното място върху материалния носител“ – Решение № 65 от 5.03.2013 г. на ВКС по гр. д. № 906/2012 г., II г. о., ГК, докладчик съдията К.М. В конкретиката на настоящия казус и доколкото датата на саморъчното завещание е посочена и в началото на текста от неговото съдържание и то както с арабски цифри, така и изписана с думи и тази дата съвпада с посочената след текста и подписа на завещателя, а именно 30.08.2007 г., то следва да се приеме, че е без правно значение означението ѝ на ред, следващ този на саморъчния подпис. Относима в случая е и цитираната от ищеца съдебна практика, обективизирана в Решение № 1050 от 21.X.1991 г. по гр. д. № 853/91 г., I г. о., докладчик председателят на отделение С. Розанис, според което „Ползващият се от саморъчно завещание е длъжен да установи неговата автентичност. Саморъчното завещание е нищожно, ако завещателят е вписал в него две различни дати на съставяне“, какъвто очевидно не е настоящия случай.

Въз основа на изложените съображения следва да се приеме, че оспореното саморъчно завещание е истинско по смисъла на чл. 193 ГПК, а също така и отговарящо на изискванията за форма и съдържание, предвидени в чл.25, ал.1 ЗН. Ето защо следва да се приеме, че не е и нищожно.

Тук само за пълнота следва да се посочи, че в настоящата хипотеза се касае за общо /универсално/ завещание, което съдържа разпореждане относно цялото имущество на завещателя или относно идеална /дробна/ част от него, без да се конкретизират отделните предмети на имуществото /чл.16, ал.1 ЗН/ и придава на ищеца по силата на универсалното правоприемство качеството на наследник. От друга страна завещателното разпореждане, което се отнася до единично определено имущество представлява завет и придава качеството на заветник на лицето, в полза на което е извършено /чл.16, ал.2 ЗН/. Анализът на имуществените разпореждания в процесното завещание налага извод, че то е от

категорията на общо/универсално/ завещателно разпореждане и волята на завещателя Е. Х. А., е била да завещае цялото си имущество на ищеца. В конкретния случай ясно и по недвусмислен начин праводателят посочвайки, че завещава на ищеца „всичките си движими и недвижими имоти-цялото си имущество“, не ги е индивидуализирал, т.е. същият се е разпоредил за след смъртта си не с определени имоти, а с цялото си имущество.

Съдът приема за недоказано, а оттук и за неоснователно релевираното от третото лице - помагач алтернативно възражение за унищожаемост на завещателното разпореждане по смисъла на чл.43, ал.1, б.„а“ и б.„б“ ЗН, като се твърди, че саморъчното завещание е съставено от лице, което по време на съставянето му не е било способно да завещава, тъй като починалият Е. А. Х. е бил наркозависим, поради което завещанието било направено при упражнено психическо/физическо въздействие върху завещателя, за да се разпорежи по определен начин с имуществото си за след смъртта си. С оглед зависимостта на починалия, завещателят бил съзнателно въведен в заблуждение за извършване на завещателното разпореждане. Или завещателят съставил завещанието при неправилно възприемане на действителните факти поради заблуждение.

В тази връзка се ангажираха от страните писмени и гласни доказателства, по отношение на истинността на представените по делото медицинско удостоверение № 2205/29.08.2007 г. на Психиатричен диспансер – Хасково и карта за предварителен медицински преглед на Е. Х. А. с амб. № 3529/29.08.2007 г. бе открито и производство по оспорване на автентичността им отново по реда на чл.193, ал. 1 ГПК. От кредитираното заключение на комплексна експертиза на документи категорично се установи, че както в посоченото медицинско удостоверение, така и в карта за предварителен медицински преглед на Е. Х. А., двете от дата 29.08.2007 г., подписът е изпълнен от Л.Н.М. и отпечатъкът от кръгъл печат е положен с печат, съхраняван в „ОДПЗС – Хасково“ЕООД. В посочените медицински документи изрично е посочено, че в момента няма данни за психично заболяване за лицето, както и че същият не се води на отчет. Същото е потвърдено и в писмо изх. № 258/15.06.2022 г. от „Център за психично здраве гр. Хасково“ ЕООД. От друга страна показанията на двамата разпитани свидетели - К. М. М. и Р. С. М. категорично опровергаха твърдението на свид. Е. Х. А., че брат му е бил наркозависим, за което обстоятелство не бяха ангажирани каквито и да е било други доказателства. И двамата свидетели сочат, че Е. Х. А. е бил здрав, в добра физическа форма и психично здраве.

След като не бе установено по делото наличието на психическо/физическо въздействие върху завещателя от страна на ищеца или друго лице, както и съзнателно въвеждане в заблуждение за извършване на завещателното разпореждане, то следва извод, че същото не е и недействително съобразно чл.43, ал.1, б.„а“ и б.„б“ ЗН.

Ето защо следва да се приеме, че завещателният акт е действителен и годен да породи правни последици.

Във връзка последното възражение на ответниците, следва да се посочи още, че правото на наследяване по завещание възниква с откриване на наследството и е с предимство пред това на наследниците по закон. Вписването на препис от обявените завещания по чл.112, б. „и“ ЗС има само оповестително действие. Както обявяването на завещанието, така и неговото вписване, нямат конститутивно действие и не са условие завещанието да породи действието си, което, както бе посочено поражда действие от момента на откриване на наследството. Поради това, независимо от вписването на завещанието преди или след разпоредителната сделка от наследника по закон, ищецът е придобил завещаното право от момента на откриване на наследството на Е. Х. А. по смисъла на чл.1 ЗН, а именно от 21.12.2016 г. Правилото на чл.113 ЗС, е неприложимо както в отношенията между наследник по закон и лице, придобило по завещание, така и в отношенията между придобилия по завещание и трето лице, придобило права с транслативен акт, сключен с наследника по закон /в този смисъл са Решение №

698/08.06.2011г. по гр.д. № 1281/2009г. на ВКС, I г.о. и Решение № 206/25.07.2012 г. по гр.д. № 238/2012г. на ВКС, II г.о., двете постановени по реда на чл.290 ГПК и задължителни за настоящия съдебен състав/.

При горните изводи за наличие на произвело действие завещание в полза на ищеца от откриване на наследството на Е. Х. А., към момента на покупко-продажбата С. А. А. не е била собственик на процесните имоти, съответно Е. Х. А. също, за да може валидно да ги прехвърли на Х. Т. Д., а той от своя страна на ответниците, съответно те не биха могли да придобият собствеността на деривативно основание. Следователно не се установява по делото да е налице противопоставимо на ищеца правно основание, легитимиращо ответниците да упражняват фактическа власт върху имота, поради което, предявеният иск с правно основание чл.108 ЗС е основателен и като такъв следва да бъде уважен.

Предвид крайния изход на делото, както и с оглед обстоятелството, че ищецът е направил изрично и своевременно искане за разноски по настоящото производство, на основание [чл. 78, ал. 1 и ал.10 ГПК](#), единствено на същия следва да се присъдят такива в общ размер от 1581,67 лева, от които ответниците следва да му заплатят общо сумата от 942,67 лева /192,67 лева за държавна такса и 750,00 лева за адвокатско възнаграждение/, а третото лице – помагач, сумата от 639,00 лева за възнаграждение за вещо лице, представляваща разноски, които то е причинило със своите процесуални действия.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.108 ЗС, по отношение на С. М. В., ЕГН ***** и Т. Т. В., ЕГН *****, двамата с адрес: *****, съдебен адрес: *****, адв. Ж.Г. от АК – Хасково, че С. М. М., ЕГН *****, с адрес: гр.Д., *****, съдебен адрес: *****, адв. Б.Б. от АК - Хасково, е собственик на следните недвижими имоти:

1. Поземлен имот с идентификатор № 77195.704.40, находящ се в гр.Хасково, общ.Хасково, обл.Хасково, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-63/05.10.2006г. на Изпълнителния директор на АК, с адрес на поземления имот: *****, с площ от 876 квадратни метра, с трайно предназначение на територията: урбанизирана и начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10м), със стар идентификатор - няма, номер по предходен план: 1170, и съседни поземлени имоти: 77195.704.38, 77195.704.41, 77195.704.44, 77195.704.532, 77195.704.1, 77195.39;

2. Сграда с идентификатор № 77195.704.40.1 със застроена площ от 15 квадратни метра, находяща се на адрес: *****, с брой етажи: 1(един), с предназначение: жилищна сграда -еднофамилна, като сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор № 77195.704.40, находящ се в гр.Хасково, общ.Хасково, обл.Хасково, по кадастралната карта, одобрена със Заповед № РД-18-63/05.10.2006г. на Изпълнителния директор на АК,

като **ОСЪЖДА** С. М. В., ЕГН ***** и Т. Т. В., ЕГН *****, двамата с адрес: *****, съдебен адрес: *****, адв. Ж.Г. от АК – Хасково, да предадат владението на гореописаните имоти на С. М. М., ЕГН *****, с адрес: гр.Д., *****, съдебен адрес: *****, адв. Б.Б. от АК - Хасково.

ОСЪЖДА С. М. В., ЕГН ***** и Т. Т. В., ЕГН *****, двамата с адрес: *****, съдебен адрес: *****, адв. Ж.Г. от АК – Хасково, да заплатят на С. М. М., ЕГН *****, с адрес: гр.Д., *****, съдебен адрес: *****, адв. Б.Б. от АК - Хасково, сумата от 942,67 лева, представляваща направени разноски по делото.

ОСЪЖДА Х. Т. Д., ЕГН *****, с адрес: ***** съдебен адрес: гр.К., ***** адв. Д. П. от АК – К., да заплати на С. М. М., ЕГН *****, с адрес: гр.Д., *****, съдебен адрес: *****, адв. Б.Б. от АК - Хасково, сумата от 639,00 лева, представляваща направени разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице - помагач на страната на ответниците - Х. Т. Д., ЕГН *****, с адрес: ***** съдебен адрес: гр.К., ***** адв. Д. П. от АК – К...

Решението може да бъде обжалвано пред Окръжен съд - Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково:/п/ не се чете.

Вярно с оригинала!

Секретар: Ц.С.